

VAI VISAI PASAULEI IR JĀDZIRD?

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ap.d. 4:12, Ps. 87:4-6, Jāņa 10:16, Rom. 2:12-16, Jāņa 14:6, Rom. 1:18.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet tam, kas jūs var stiprināt ar manu evaņģēliju un Jēzus Kristus pasludināšanu pēc tā noslēpuma atklāsmes, par kuru bija klusēts no mūžīgiem laikiem, bet kas tagad ir tapis redzams caur pravietiskiem rakstiem un ar mūžīgā Dieva pavēli darīts zināms, lai ticībai pakļautos visas tautas, – Dievam, kas vienīgais ir gudrs, lai caur Jēzu Kristu ir mūžīgs gods! Āmen!” (Rom. 16:25-27)

Rā mēs redzējām, Kungs izmanto cilvēkus, lai aiznestu evaņģēlija vēsti citiem. Tomēr visos laikmetos miljoni ir miruši, neuzzinot, kāds ir Bībeles glābšanas plāns. Fakts ir tas, ka lielākā daļa no tiem, kas ir jebkad dzīvojuši, nav dzirdējuši glābšanas stāstu vai nezina par labo Dieva žēlastības vēsti, kā tā atklāta Jēzū Kristū. Tas liek mums uzdot divus konkrētus jautājumus. Pirmkārt, kā tiesas dienā Dievs rīkosies ar šiem miljardiem, kas Viņu nav pazinuši? Otrkārt, vai glābšana ir pieejama tad, ja cilvēks nezina par glābšanas plānu, kāds tas ir Jēzū?

Kāds varbūt atbildētu, ka glābšanu var atrast tikai vienā kristīgajā konfesijā. Citi turpretī uzskata, ka visas reliģijas ir vienlīdz noderīgas, lai vadītu pie Dieva un uz mūžīgo dzīvi. Galu galā izšķirošais jautājums, kas jāatceras, ir tas, ka Jēzus mums ir atklājis Dieva raksturu, kas stāsta par Viņa mīlestību pret visu cilvēci un Viņa ilgām, lai pēc iespējas vairāk cilvēku tiktu glābti. Dievs ir taisnības Dievs, un, lai arī kā Viņš to panāks, debesis atskanēs sauciens: “Taisni un patiesi ir tavi ceļi, tu, kas esi ķēniņš pār tautām.” (Atkl. 15:3)

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. septembrī!

Neviens cits vārds zem debesīm

Dažiem kristiešiem ir pārlicība, ka tikai tie, kas dzird un atbild pozitīvi uz kristiešu evaņģēliju, būs glābti. Šie cilvēki, kurus reizēm sauc par "ekskluzīvistiem", uzskata visas nekristīgās reliģijas par kritušo cilvēku veidojumiem, kas ir labprātīga sacelšanās pret Dievu. Šī iemesla dēļ viņi uzskata, ka nekristieši ir ārpus Jēzus Kristus glābjošās žēlastības.

Daži kristieši sper soli vēl tālāk, apgalvojot, ka ārpus viņu specifiskās konfesijas un doktrinārās struktūras nav glābšanas pat tiem, kas sauc sevi par kristiešiem. Viņiem citas konfesijas ar saviem atšķirīgajiem uzskatiem ir nolikušas sevi ārpus Dieva aprūpes un tām nav iespējas ieiet debesu valstībā. Piemēram, 1302. gadā savā pāvesta bullā "Unam Sanctam" pāvests Bonifācijs VIII paziņoja, "ka glābšanai absolūti nepieciešams, lai katrs cilvēks būtu pakļauts Romas pontifikātam". Daži protestanti par savām konfesijām mācīja kaut ko līdzīgu.

Izlasi Ap.d. 4:12! Kas šeit ir pateikts, un kā mums jāsaprot šie vārdi? _____

Šeit Rakstu vārdi ir ļoti skaidri: glābšana ir atrodama Jēzū Kristū un nevienā citā vārdā zem debess. Tomēr ir svarīgi šajos vārdos neizlasīt vairāk, nekā tur pateikts.

Iedomājies cilvēku, kas atrodas degošā mājā. Viņam neizdodas izbēgt, jo dūmi viņu pārvar, un viņš bezsamaņā nokrīt. Ugunsdzēsējs atrod viņu uz grīdas, sagrābj un nes ārā, kur nodod mediķu rokās. Viņš tiek aizvests uz slimnīcu un pēc dažām stundām atgūst apziņu.

Cilvēkam, kas tika izglābts, nebija ne jausmas, kas viņu izglāba. Tieši tāpat ikviens, kas ir glābts, – vienalga, vai tas notika pirms Jēzus miesā nākšanas vai pēc – būs glābts tikai Jēzū, vienalga, vai šis cilvēks būs dzirdējis Viņa vārdu vai kaut ko par glābšanas plānu.

"Pagānu vidū ir tādi, kas nezinādami pielūdz Dievu, tādi, kuriem cilvēki nekad nav nesuši gaismu, bet kas tomēr neies bojā. Kaut arī nepazīdami Kunga bauslību, viņi tomēr ir dzirdējuši Dieva balsi runājam dabā un ir darījuši to, ko prasa bauslība. Viņu darbi liecina, ka Svētais Gars ir skāris sirdis, un viņi ir atzīti par Dieva bērniem." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 638. lpp.)

Cik daudz cilvēkam ir jāzina?

Turpinot svētdien iesākto, mēs varam redzēt, ka, lai gan Kristus nodrošina vienīgos glābšanas līdzekļus, daži uzskata, ka tiešas zināšanas par Kristu nav nepieciešamas, lai cilvēks tiktu glābts.

Tas nenozīmē, ka glābšana ir pieejama ārpus Kristus, bet ka Dievs ir spējīgs un labprātīgs attiecināt Kristus darba nopelnu, uz ko vien Viņš vēlas. Daži uzskata, ka tie, kas nepazīst Kristu un kas nekad nav dzirdējuši evaņģēliju, bet kas Svētā Gara iespaidā izjūt vajadzību pēc atbrīvošanas un dara visu, lai to iegūtu, tiks glābti. Elenas Vaitas citētie vārdi vakardienas pētījumā noteikti ietver arī šo domu (padomā par Ījabu un Melhisedeku).

Ko par šo domu atklāj šie panti?

Ps. 87:4-6 _____

Jāņa 10:16 _____

Ap. d. 14:17 _____

Ap. d. 17:26-28 _____

Rom. 2:12-16 _____

“Un Viņš atmaksās ikvienam pēc viņa darbiem: tiem, kas neatlaidīgi ar labiem darbiem meklē godu, slavu un neiznīcību, Viņš dos mūžīgo dzīvību.” (Rom. 2:6, 7)

Pāvils šeit, šķiet, norāda, ka ir cilvēki, kas ir ārpus kristietības, kas saņems mūžīgo dzīvību, jo būs ievērojuši principu “paklausība uz dzīvību”. Paklausība sirdsapziņas likumam, kamēr vien tas ir saskaņā ar Dieva likumu un atziņu par fundamentālu atšķirību starp labo un ļauno, būs izšķirošā tiesas dienā tiem, kas nekad nebūs dzirdējuši glābšanas plānu. Šie cilvēki tomēr atsaucas Gara darbam viņu sirdīs.

Tā kā mēs nepazīstam cilvēku sirdis, kāpēc visos gadījumos, vai tie būtu kristieši vai nekristieši, mums ir jābūt uzmanīgiem, spriežot par viņu dvēseles glābšanu? _____

Universālisms un plurālisms

Daži cilvēki māca, ka beigās Dievs izglābs visus cilvēkus, neskatoties uz to, kam viņi tic vai pat kā viņi dzīvo. "Universālisms" ir pārliecība, ka visi cilvēki ir tik cieši saistīti ar Dievu, ka viņi tiks izglābti, pat ja nekad nebūs dzirdējuši evaņģēliju vai ticējuši tam. Galu galā Jāņa 3:16 saka: "Dievs tik ļoti mīlēja pasauli." Līdz ar to, šādi domājot, ja Viņš mīl ikvienu, kā gan kāds varētu iet bojā, īpaši ja bojāeja nozīmē mūžīgas mokas ellē? Kā Dievs varētu sadedzināt uz visiem laikiem kādu, kas Viņu mīl? Tādējādi mēs varam redzēt, kā viena nepareiza doktrīna (mūžīgas mokas) vada pie nākamās (universālisms).

Ar universālismu ir saistīts plurālisms – pārliecība, ka visas reliģijas ir vienlīdz spēcīgas un vienādi vada pie Dieva un glābšanas. Neviena reliģija nav dabiski labāka vai pārāka par kādu citu reliģiju, vismaz saskaņā ar šo teoloģiju. Kāds Kalifornijas baznīcas mācītājs rakstīja interneta draudzei, ka viņa draudze "netic, ka kristietība kaut kādā ziņā ir pārāka par jebkuru citu reliģisku pārliecību".

Plurālistiem milzīgais reliģisko rituālu un pārliecību, simbolu un metaforu klāsts ir tikai virspusēji atšķirīgs un sevī slēpj līdzīgu visu reliģiju būtību. Plurālisti norāda, piemēram, ka lielākā daļa reliģiju uzsver mīlestību uz Dievu un mīlestību uz līdzcivīkiem, sava veida zelta likumu, un cerību uz labāku dzīvi nākotnē. Saskaņā ar viņiem, visas reliģijas savā būtībā māca vienu un to pašu; tāpēc tās visas ir spēcīgs ceļš pie Dieva, tāpēc ir ļoti šovinistiski un iedomīgi censties uzspiest kristīgo ticību tiem, kas ir nekristīgas ticības locekļi.

Kas Bībelei ir ko teikt par universālismu un plurālismu? Jāņa 14:6; Atkl. 20:14; 21:8; Dan. 12:2; Jāņa 3:18; Mat. 7:13, 14; 2. Tes. 2:10. _____

Nav šaubu, gan universālisms, gan plurālisms ir pretēji Rakstiem. Ne visi tiks glābti, un ne visas reliģijas vada uz glābšanu.

Kā tu atbildētu cilvēkam, kas apgalvo, ka kristietības apgalvojums, ka tā ir vienīgais patiesais glābšanas ceļš (Jāņa 14:6), ir iedomīgs un izslēdzošs? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā! _____

Grēcinieki vajadzībā pēc žēlastības

"Jo Dievs sūtīja savu Dēlu pasaulē, nevis lai tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur viņu tiktu glābta." (Jāņa 3:17) Kāda liela cerība visai cilvēcei ir atrodama šajā pantā? Kā mēs varam paņemt šo svarīgo patiesību un, pirmkārt, padarīt to par savu patiesību? Kā mēs varam izmantot to, lai motivētu sevi aizsniegt citus? _____

Saskaņā ar Bībeli mēs visi esam grēcinieki (Rom. 3:23) un Dievs vēlas, lai visi nožēlo (Ap.d. 17:30, 26:20, 2. Pēt. 3:9) un tiek glābti (1. Tim. 2:4). Jau no Ēdenes laikiem Dieva nolūks ir glābt cilvēci no posta un mūžīgas nāves, ko cilvēcei ir atnesis grēks un sacelšanās. Kādi par krustu lielāki pierādījumi mums vēl ir vajadzīgi, lai parādītu Dieva mīlestību pret mums un Viņa ilgas mūs glābt?

Tomēr Raksti skaidri atklāj, ka Dievs neglābs tos, kas atklāti saceļas pret Viņu.

Izlasī 1. Moz. 6:11-13, Rom. 1:18, 2. Tes. 2:12, Atkl. 21:8, 22:15! Kāds spēcīgs brīdinājums ir atrodams šajos pantos? _____

Dievs mīl visus cilvēkus, bet visi ir grēcinieki, kam vajadzīga žēlastība, un šī žēlastība ir atklāta Jēzū. Viņš ir aicinājis Savu draudzi izplatīt labo vēsti par šo žēlastību pasaulei.

"Draudze ir Dieva paredzēts iekārtojums cilvēku glābšanai. To organizēja kalpošanai, un tās uzdevums ir nest pasaulei Evaņģēliju. Jau no iesākuma Dievam ir bijis nodoms, lai draudze liecinātu par Viņa pilnību un visspēcību. Tās locekļiem, tiem, kurus Viņš izaicinājis no tumsas savā brīnišķajā gaismā, ir jāatklāj Kunga godība. Draudze ir Kristus žēlastības bagātību glabātuve, lai "tagad caur draudzi visām varām un spēkiem debesīs Dieva daudzveidīgā gudrība kļūtu zināma". (Ef. 3:10)" (E. Vaita "Apustuļu darbi" 9. lpp.)

Kādos veidos tu personīgi (nevis mācītājs, draudzes vecākais vai diakons, bet tu!) vari iemācīties labāk "atklāt Viņa godību" bojā ejošajai pasaulei? Kas tev ir jāizmaina savā dzīvē, lai to darītu? _____

Misijas aicinājums

"Vājajiem es biju vājš, lai iemantotu vājos. Ikvienam biju tāds, kāds viņš ir, lai vismaz kaut dažus izglābtu. Bet to visu es daru evaņģēlija dēļ, lai būtu pie tā līdzdalīgs." (1. Kor. 9:22, 23) Kādu svarīgu principu Pāvils šeit atbalsta, un kā mēs varam tādu pašu attieksmi atspoguļot savā personīgajā dzīvē? _____

Kungs Savā gudrībā izvēlējās darboties caur cilvēkiem, lai nestu piedošanas un glābšanas vēsti pasaulei. Dievs izvēlējās vīriešus un sievietes, neskatoties uz viņu vājumu, lai strādātu kopā ar Svēto Garu un eņģeļiem. Israēlam vajadzēja būt Dieva pastāvīgajai "gaismai" Vecās Derības laikos, bet pārāk bieži viņi lika savu gaismu "zem pūra" (Mat. 5:15). Pārāk bieži svētības, ko viņi saņēma, palika Israēla iekšienē. Tā vietā, lai sajauktos un līdzdalītu, viņi nodalīja sevi no apkārtējām tautām, lai izbēgtu no "samaitāšanas".

Dieva nākamajam plānam pasaules misijā bija vajadzīga sāls metode – iet un "darīt par mācekļiem" (Mat. 28:19; Marka 16:15, 20; Ap.d. 1:8). Kristīgās misijas vēsture ir pilna ar stāstiem par pašuzpurīgiem misionāriem, kas devās pasaulē kā sāls, nesot dzīvības evaņģēliju atsevišķiem cilvēkiem, kopienām un reizēm veselām tautām.

Tomēr tāpat kā senajā Israēlā arī šo misiju panākumus bieži aizēnoja pašu misionāru trūkumi un viņu misijas darbība. Šie cilvēciegie trūkumi ietver: (1) slikta misijas plānošana, neadekvāta izpratne par darāmo, (2) šaura koncentrēšanās uz misiju tikai kā uz izglītošanu, veselības aprūpi, palīdzību katastrofās vai attīstību, kas aizēno evaņģēlija sludināšanu; (3) izsūtošo organizāciju finanšu un cilvēkresursu trūkums; (4) misionāri, kas nav piemēroti uzdevumam un (5) tautas, kas aizliedz evaņģēlija sludināšanu.

Protams, neviens nekad nav teicis, ka tas būs viegli. Mēs atrodamies lielās cīņas vidū un ienaidnieks darīs visu, ko vien var, lai izjauktu mūsu cilvēku aizsniegšanas pūles, vai tas būtu mūsu tuvākajā apkārtnē vai visattālākajos pasaules nostūros. Tomēr mums nevajadzētu kļūt mazdūšīgiem, jo mums ir doti daudzi brīnišķīgi spēka apsolījumi, un mēs varam būt droši, ka Dievs piepildīs Savu nolūku virs zemes. Kā mums ir teikts: "Tā būs ar manu vārdu, kas iziet no manas mutes un nenāk pie manis nepiepildīts, bet gan dara, ko es esmu gribējis, paveic to, kādēļ es to sūtījis." (Jes. 55:11)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaitas grāmatā "Laikmetu ilgas" nodaļa "Uz Eļļas kalna" 633. lpp.; grāmatā "Fundamentals of Christian Education" 335. lpp.; "Liecības draudzei" 6. sēj. nodaļa "Darba paplašināšana jaunos laukos" 23. lpp.

Jaunajā Derībā ir izmantoti divi grieķu lietvārdi kopā ar īpašības vārdu "viss", lai izteiktu pasaulplašo kristīgās misijas izplešanos: "visā 'kosmos'" Mat. 26:13, Marka 14:9 un 16:15 un "viss 'oikoumenē'" Mat. 24:14. Kamēr vārds 'kosmos', kas ir vispārīgāks sakārtotas eksistences apzīmējums, norāda uz 'planētu' (Jaunajā Derībā parādās aptuveni 150 reižu), specifiskākais vārds 'oikoumenē' pievēršas pasaules iedzīvotājiem cilvēkiem.

Cik plaša bija 'visa pasaule' pirmajiem kristiešiem? Dažu gadu laikā pēc krustā sišanas viņi bija sasnieguši mūsdienu Kipru, Lībiju, Sīriju, Turciju, Maķedoniju, Grieķiju un Itāliju. Ir pierādījumi, ka viņi aiznesa evaņģēliju līdz pat Dienvidkrievijai (senā Skitija) ziemeļu virzienā, Etiopijai dienvidu virzienā, Indijai austrumos un Spānijai rietumos.

Vai pirmie kristiešu misionāri uzskatīja, ka viņiem ir jāaizsniedz ar evaņģēliju visa pasaule? Saskaņā ar Apustuļu darbiem, Svētais Gars Vasarsvētku dienā, kristīgās draudzes "dzimšanas dienā", sāka pasludināt "Dieva varenos darbus" apmeklētājiem no daudzām tautām, ģeogrāfiskajiem reģioniem un etniskajām grupām (Ap.d. 2:5-11). No savām pirmajām dzīvības dienām kristīgā baznīca ir apzinājusies savas misijas pasaulplašos apmērus. Ja viņiem toreiz bija šāda izpratne, tad cik daudz vairāk to vajadzētu mums šodien?

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārskatiet savas atbildes uz otrdienas pēdējo jautājumu par kristiešu izslēdzošajiem un iedomīgajiem apgalvojumiem! Vai izslēgšana noteikti pāriet iedomībā? Ja nē, tad kāpēc?

2. Draudzes izpratne par "visas pasaules" lielumu un plašumu kopš Vasarsvētkiem ir paplašinājusies. Jēzus lielais uzdevums "iet un darīt par mācekļiem visas tautas" (Mat. 28:19) paliks draudzes tagadējā patiesība līdz pat Kristus nākšanai. Kā triju eņģeļu vēsts pasludināšana no Atkl. 14:6-12 iederas lielajā uzdevumā?

3. Kā tu atbildētu uz šo jautājumu: Ja cilvēki var būt glābti, nedzirdot evaņģēliju, tad kāda jēga ir riskēt ar dzīvību, lai to viņiem aiznestu?